

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til kulturhistoriske museer.

Lovforslaget (nr. 27) findes i tillæg A. sp. 525, fremsættelsen i tidenden sp. 283).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til kunstmuseer.

(Lovforslaget (nr. 28) findes i tillæg A. sp. 531, fremsættelsen i tidenden sp. 285).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Robert Pedersen (S):

Den socialdemokratiske folketingsgruppe vil gerne give tilsagn om støtte til kulturministerens forslag om en yderligere udskydelse af revisionen af lovene om kulturhistoriske museer og kunsthistoriske museer. Vi gør det ud fra de samme motiver, som da den tidligere kulturminister, Niels Matthiasen, foreslog en 1-årig udskydelse.

Da vi ved dels af egen erfaring, dels fra det materiale, vi fik i forbindelse med den forrige behandling af loven, at mange af de kulturhistoriske museer er i meget store vanskeligheder, vil jeg på gruppens vegne spørge kulturministeren, om der var mulighed for at forøge det beløb, som skal bruges til at støtte de museer, der er i særlige vanskeligheder, fra 300.000 kr. til 400.000 kr. eller til 500.000 kr., enten ved forøget tilskud eller ved besparelser i ministeriet. Dette så min gruppe meget gerne.

Men altså: accept fra vores side.

Børge Pedersen (FP):

Fremskridtspartiet vil også gerne medvirke til en revision af denne lov. Vi mener, at hele loven bør tages op til en revision. Man kan ikke i den udstrækning, som det

hidtil er sket, give statstilskud til alle disse lokale museer. Det er i strid med vores begreber om nærdemokrati. Vi mener, at når meget dygtige folk ude omkring laver museer, så må man også ude på det lokale plan selv skaffe det økonomiske grundlag.

Vi medvirker derfor gerne til en revision af loven, men til det foreliggende lovforslag vil vi dog stille en hel del ændringsforslag, og vi har mange spørgsmål, vi vil stille i udvalget.

Motte Madsen (V):

Da statsstøtten til kunst- og kunstmuseer ikke er pristalsreguleret, indeholder den pågældende lov en revisionsbestemmelse, for at man med kortere mellemrum kan flytte det basisår, der ligger til grund for støtten.

Da folketinget i folketingsåret 1972-73 udskød den revision, der var fastsat til det pågældende år, var det med to begrundelser, dels den finanspolitiske stramning, dels at der i folketingssamlingen 1973-74 ville blive fremsat et helt nyt forslag til revision af museumslovgivningen, når et udvalg, der var nedsat til at kulegrave hele museumsområdet, havde afgivet betænkning. I bemærkningerne til lovforslaget om revisionens udskydelse stod der, at denne betænkning kunne forventes at foreligge i sommeren 1973.

Ved lovforslagets behandling her i tinget den 31. oktober 1972 blev der af flere af ordførerne udtrykt forventning til denne betænkning, men der blev også fra alle sider givet udtryk for betænkelighed, hvad angår fastholdelsen endnu et år af basisåret 1969-70. Mange museer havde i tiltro til lovens ord om revision i 1972-73 lagt langsigtede budgetter, og en udskydelse af revisionen ville skabe store vanskeligheder for mange af vore mindre museer. Derfor henstillede kulturudvalget til daværende kulturminister Niels Matthiasen at finde udvej for at hjælpe de museer, der var kommet hårdest i klemme. Dette ønske blev imødekommet af ministeren, og ved kompenserende besparelser blev der skaffet

[Mette Madsen.]

250.000 kr., der blev fordelt med 50.000 kr. til kunstmuseerne og 200.000 kr. til kulturhistoriske museer som angivet i kulturministerens skrivelse af 21. august 1973 til kulturudvalget. Det er klart, at disse 250.000 kr. ikke strakte til, så alle de nødstedte museer kunne blive hjulpet, og at museumsfolk rundt i hele landet derfor har set hen til, at en ny museumslov ville se lyset i denne folketingsamling. Men desværre står vi i år i næsten samme situation som sidste år. Den finanspolitiske situation er ikke bedre, tværtimod, og museumsudvalget har ikke afgivet betænkning.

I bemærkningerne til det foreliggende lovforslag står der, at udvalget påregner at afgive betænkning i sommeren 1974. Da denne betænkning vil blive grundlaget for udarbejdelsen af det lovforslag, der på gennemgribende måde skal ændre strukturen for museerne også på det administrative område, har kulturminister Nathalie Lind ligesom sin forgænger fundet det nødvendigt at udsætte den til dette folketingsår fastsatte revision til senest 1975-76.

Men da ministeren som medlem af kulturudvalget i sidste samling selv var med til at behandle museumslovene og derfor til fulde kender museernes vanskelige situation, har ministeren i sin fremsættelse givet tilsagn om at undersøge mulighederne for at forhøje den dispositionssum på 300.000 kr., der foreløbig er afsat på finansloven for det kommende år. Jeg er sikker på, at man i de 99 museer, der er omfattet af museumslovene, samt i kulturudvalget vil krydse fingre for, at ministeren vil få held til at forøge beløbet på 300.000 kr., så at en udsættelse af revisionen ikke i alt for høj grad kommer til at resultere i, at museerne må indskrænke aktiviteten og derved skade det kulturpolitiske decentraliseringsprincip, der ligger til grund for den nugældende museumslovgivning, og som vi fra venstre går varmt ind for.

Meta Ditzel (RV):

Som fru Mette Madsen lige har peget på, er der to årsager til, at vi skal udskyde revisionen af denne lov. Den ene er altså, at vi venter på en betænkning fra det udvalg, der er nedsat til behandling af museernes forhold.

Hvis der nu i forbindelse med det forslag,

der måske fremkommer dér, bliver tale om en ny tilskudsordning, må det jo også være rimeligt, at vi får denne betænkning forelagt i kulturudvalget, før der vedtages en ny lov. Men jeg mener, det må kunne lade sig gøre at afslutte arbejdet i udvalget så hurtigt, at det ikke bliver nødvendigt at udskyde revisionen til 1975-76, fordi man skal vente på betænkningen. Måske vil den pege på en bedre økonomisk ordning, og det trænger vi jo til.

Vi kan vel nok blive enige om, at der bør være nogenlunde overensstemmelse mellem pristal og tilskud. Vi bør overveje, mener jeg, at finde frem til en ordning, der gør det muligt for museerne at lægge budget, uden at de senere kommer ud for uventede ændringer, som det er sket for flere museer nu, hvor kommune eller amt i forventning om en revision af loven har forhøjet deres tilskud. Dette tilskud skal ifølge gældende lov følges af et lige så stort tilskud fra staten, ganske vist beregnet efter tilskuddet i det såkaldte basisår 1969-70, som fru Mette Madsen så rigtigt pegede på, men det er basisåret, man med rette har ventet nu endelig ville blive flyttet ved den revision, der er givet løfte om. Derefter har man lagt budget, og nu vælter det. Det er beklageligt, at flere museer, som i de sidste år har været inde i en glædelig udvikling, må indskrænke, måske afskedige personale. Af de 73 kulturhistoriske museer modtager 28 nu under 75 pct. af det påregnede statstilskud, deraf 9 under 50 pct. Jeg kan f. eks. nævne, at i Thisted er man helt nede på 29 pct., og i Skive ligger man på 35 pct.

Vi må nok erkende, at det i længden er uholdbart, og det virker jo også nedbrydende på det tillidsforhold, der burde være mellem lovgiverne og museerne, at der vedtages love og gives løfter, som man retter sig efter ved budgetlægningsen, og så lægger lovgiverne hindringer i vejen for overholdelse af det budget.

Vi er i mit parti klar over, at der må tages hensyn til den finanspolitiske stramning, men der kan forekomme tilfælde, hvor der ikke kan spares mere uden for store skadevirkninger, og derfor glæder det mig også, at ministeren vil prøve at finde udvej for at forhøje den dispositionssum, der er omtalt i fremsættelsen.

Jeg mener dog, der er visse spørgsmål, vi

[Meta Ditzel.]

må behandle i kulturudvalget, såvel økonomiske problemer som problemer angående nyanskaffelser og bevaring af de eksisterende museumsgenstande. Vi bør nok bl. a. drøfte de foruroligende meddelelser, der kommer om tiltagende nedbrydning af museumsgenstande såvel på de kulturhistoriske museer som på kunstmuseerne på grund af ændrede klimatiske forhold eller det stigende svovlsyreindhold i luften. Svovlsyre fremkalder jo skadelige kemiske forandringer, så bronze-ting er begyndt at smuldre. Svævestøv ødelægger tekstiler. Centralvarme ødelægger altertavler i kirkerne. Gamle håndskrifter, bøger og segl ødelægges, og kostbare malerier får revnedannelser på grund af forandring i det materiale, træ eller lærred, de er malet på.

Alt dette tyder på, at der i højere grad end tidligere er grund til at lægge vægt ikke blot på at udbedre skader, men også på at forebygge. Gør man ikke det ved stadig at føre tilsyn, et fagligt tilsyn med tingene, så kan vi en skønne dag stå over for at skulle tage stilling til, om vi vil bevilge meget store summer til restaurering eller lade værdifulde, uerstattelige ting gå til.

Situationen er så alvorlig, at jeg mener også disse forhold må drøftes i udvalget, selv om vi af sparehensyn må udskyde revisionen.

Lembourn (KF):

Det konservative folkeparti kan tilslutte sig ministerens til lovforslag. Det er klart, at det ville være helt meningsløst på nuværende tidspunkt, hvor de ekspertudvalg, der arbejder med disse ting, ikke har færdiggjort deres arbejde, om folketinget tog stilling til sagen. Vi kan altså tilslutte os udskydelsen af lovens revision.

Melchior (CD):

Når der nu er 10 ordførere i hver en sag, siger det sig selv, at de sidste 5-6 ordførere i sager af denne og lignende art, hvor der er temmelig stor både principiel og praktisk overensstemmelse, ikke kan have meget at tilføje. Centrum-demokraterne vil naturligvis bifalde de ønskede ændringer, og også vi har med glæde hæftet os ved ministerens beslutning om at søge mulighederne for at forhøje dispositionssummen fremmet. Det er

vi venner af, da heller ikke vi ønsker hverken aktivitets- eller bevaringsniveauet forringet i afventen på mere langsigtede løsninger.

Vi kan derfor anbefale lovforslagene.

Poul Dam (SF):

Jeg må sige, at jeg er meget bekymret over disse forslag, hvorved lokalmuseer stilles dårligt økonomisk. De har ikke mulighed for at udføre det arbejde, som man med rimelighed kan forvente af dem, og de har, som fru Meta Ditzel så udmærket gjorde rede for, store vanskeligheder med at bevare de museumsgenstande, som de besidder.

Selv om det sagkyndige udvalg endnu ikke er færdig, er der brug for mange penge, hvis museumsstandarden skal holdes på et nogenlunde rimeligt niveau, og derfor tror vi ikke, at det er rigtigt at udsætte lovens revision. Men hvis vi kan få rimeligt store dispositionsbeløb, vil det naturligvis afbøde nogle af skaderne.

Chr. Christensen (KrF):

Efterhånden som arbejdstiden nedsættes, stiger behovet for fritidsaktiviteter, og den nedsatte arbejdstid gør det i stigende grad til en politisk opgave efter vores opfattelse at give borgerne mulighed for en varieret og aktiviserende fritid. Hertil hører også at give de enkelte mennesker muligheder for kontakt med den skabende kunst. Menneskets fornemste opgave er i virkeligheden at være tjenende og skabende, og derfor mener vi, det er en kulturpolitisk opgave at gøre kulturel skabergering til hvert menneskes naturlige tilværelse. Vi mener ikke, at vi ensidigt skal dyrke elitekulturen, men vi skal søge at fremelske folkekulturen og så knytte forbindelsen mellem disse to kulturer. Dette kan man bl. a. gøre, ved at man fra offentlighedens side på lokalt plan arrangerer eller støtter kunststillinger, som det bl. a. kan gøres ud fra vore museer, så det offentlige derigennem er med til at skabe kontakt mellem kunsten og den lokale befolkning.

Spredningen af vore museer ud over landet gør det i væsentlig grad muligt for skatteborgerne vest for Valby Bakke også at møde kulturen både i fortid og i nutid. Det er derfor med beklagelse, vi i kristeligt folkeparti har modtaget disse forslag, som i

[Chr. Christensen.]

virkeligheden er forslag om nedskæring af rådighedssummen for vore museer. Det er vores opfattelse, at det er en kulturpolitisk opgave at støtte og opretholde driften i fuldt omfang af vore museer. Vi mener, at vi snarere skulle have kunnet give et tilskud yderligere fremfor at fastholde en begrænsning nu, som på grund af prisstigningen i virkeligheden er en nedskæring.

Men vi ser vor nuværende økonomiske situation i øjnene, og på den baggrund må vi erkende, at vi i kristeligt folkeparti også er tvunget ind i overvejelser, der går i retning af de stillede forslag. Vi har med glæde bemærket ministerens tilsagn om at forsøge øget dispositionssummen, og vi vil gerne bede ministeren sikre, at denne sum bliver brugt til i alt fald ikke at forringe vore kulturhistoriske værdier.

Ud fra den baggrund kan vi trods beklagelsen af nedskæringerne medvirke til en positiv behandling af lovforslagene i udvalget.

Fuglsang (DKP):

Mit parti vil ikke blot nøjes med at beklage de vanskeligheder, en udskydelse af den oprindeligt bebudede revision helt frem til 1975-76 vil betyde, men vi vil også gå imod gennemførelsen af dette lovforslag, som vil stille vore kulturhistoriske museer og vore kunstmuseer adskilligt dårligere, end de ville have været stillet, hvis revisionen var gennemført til den oprindeligt fastsatte tid og med de forbedringer, som det nedsatte udvalg skulle have fundet frem til.

Jeg synes, disse forslag er med til at tegne et nok så trist billede af den nuværende regerings forhåbentlig ret korte levetid som en periode, der ikke blot betyder materiel og social tilbagegang, men også kulturel tilbagegang i Danmarks historie. Mange af os vil huske de beroligende ord fra fællesmarkedsdebatten, når der var nogen, der udtalte bekymring for, hvad det ville betyde for Danmarks nationale kultur. Da sagde man, at det er klart, at den fare, der dermed ville opstå, ville medføre tilsvarende modforholdsregler. Det giver disse forslag ikke noget som helst udtryk for. Det var heller ikke ventet, men det er en naturlig grund til, at mit parti må gå imod.

Ib Christensen (DR):

Retsforbundets gruppe kan tiltræde udskydelsen af lovrevisionen. Statsfinansielle og økonomiske grunde taler til fordel herfor.

Men det kan jo ikke nægtes, at museerne har betrængte forhold, selv om der ikke er nogen, der forbyder private, lokale organisationer og amter eller kommuner selv at yde mere.

Jeg undrer mig en smule over at høre venstres ordfører, fru Mette Madsen, der ud fra et ønske om decentralisering gik ind for større statstilskud. Efter vores opfattelse hører der til en decentralisering af kulturpolitik, at de lokale myndigheder får bestemmelsesretten, men sandelig også det finansielle ansvar.

I øvrigt synes jeg nok, der kunne være anledning til at trække forbindelsen fra disse meget beskedne og begrænsede lovforslag til det mere generelle, som jeg har indtryk af der er stort flertal her i folketinget for, nemlig at man i højere omfang vil gå over til bloktilskud og forlade refusionssystemet. Når der således er tale om f. eks. 99 lokalmuseer, så burde der være mulighed for her at overlade den totale finansiering af disse museer — i det omfang midlerne ikke skaffes ad privat vej — til kommuner og amter. Derimod må vi erkende, at der, for så vidt angår specialmuseerne, kan være en særlig grund til at opretholde statstilskud.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om en nedtrapning af statstilskuddene i hvert fald til de 99 lokalmuseer i og for sig ikke nødvendiggør et forberedende arbejde og nødvendiggør en ændring i udvalgets kommissorium. I kommissoriet står der:

„Det bør overvejes, om statstilskud under en fremtidig struktur bør ydes til den regionale museumsorganisation, eller om det fortsat bør ydes til det enkelte museum.“

Dette er kun et spørgsmål om, hvilken form statstilskuddet skal have, det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt man for de 99 lokalmuseer eventuelt helt skal aftrappe statstilskuddet. Jeg vil gerne, at dette kommissorium bliver ændret, selv om det er på et sent tidspunkt, eller at man i hvert fald i udvalget får lov til at drøfte dette.

Man kan også pege på andre ting. Jeg vil godt til sidst pege på en enkelt. Det drejer sig om tilskuddene til kulturelle arrange-

[Ib Christensen.]

menter. Foreligger der ærlig talt ikke her en opgave, som amter og kommuner, i det omfang de selv følger lyst og trang til det, kan yde støtte til? Er det virkelig en statsopgave at yde statstilskud til disse kulturelle arrangementer?

Ministeren for kulturelle anliggender (Nathalie Lind):

Jeg vil gerne takke for de tilsagn, der er givet fra et overvældende antal af partierne her i tinget om en positiv medvirken til disse lovforslag.

Det, der går igennem samtlige ordførertaler, det, der har været fælles for dem, har vel egentlig været to ting. For det første en beklagelse på en vis måde af, at vi ikke kan revidere denne lov i denne samling. Men det er også blevet erkendt, at den betænkning, vi venter på, og som skal danne grundlag for tilrettelæggelsen af vores støtte til museerne, ikke vil foreligge før i sommeren 1974. Når man har bedt en gruppe sagkyndige om at se på disse ting, vil det ikke være rimelige vilkår at byde folketinget, om det skulle tage stilling, før resultatet forelå; folketinget bør have det bedst mulige grundlag at vurdere sagen på.

Det andet, der har været ført frem, er de vanskeligheder, som — det erkender jeg — museerne kommer i. Som det blev nævnt, har jeg selv på mit partis vegne deltaget i forhandlinger, da vi sidste gang behandlede denne lov, og da endte det jo med, at et enigt folketingsudvalg bad kulturministeren om at skaffe et ekstra rådighedsbeløb, som man dengang satte til 250.000 kr. På forslaget til finanslov for næste år er dette beløb sat til 300.000 kr.

Jeg skal ikke nævne alle ordførerne, jeg tager blot nogle af de bemærkninger frem, som ligesom falder uden for den almindelige linje. Hr. Poul Dam var inde på, om det nu blev rimeligt store dispositionsbeløb, ministeriet ville kunne skaffe ud over disse 300.000 kr. Det kommer selvfølgelig an på, i relation til hvad vi beregner procenterne. Da jeg ved, det er vigtigt for mange, der er meget optaget af dette spørgsmål, kan jeg allerede nu sige, at vi har ved besparelser inden for andre områder i hvert fald til dato fundet et beløb på 200.000 kr., og hvis vi

sætter det i relation til de 300.000 kr. og benytter den fremgangsmåde, at vi fordeler beløbet til de særlig vanskeligt stillede museer efter ansøgning, så tror jeg, vi kan afbøde en del af de vanskeligheder, der foreligger.

Mange af de principielle ting, der har været fremhævet, kan jeg erklære mig enig i. Jeg må have lov at sige til hr. Chr. Christensen, at jeg mener egentlig ikke, der er tale om en nedskæring; vi rettede op ved denne dispositionssum, og kommer vi ved midler nu, så tror jeg, at museerne kan klare det.

Det fører mig til at sige, at efter lovforslaget skal revisionen ske senest i 1975-76. Den er ikke udskudt til 1975-76. Hvis vi får et rimeligt forslag i betænkningen til sommer, kan vi, hvis der er økonomisk mulighed for det, gennemføre en nyordning noget før. Denne formulering er valgt med vilje; revisionen skal ikke nødvendigvis først ske i 1975-76.

Der lød jo også kritiske bemærkninger. Hr. Fuglsang var imod. Jeg havde ikke ventet, at EF-problematikken også kunne komme ind i denne sag. Det er vist ikke fra den synsvinkel, hverken den tidligere kulturminister eller jeg har anskuet det, men det må jo så stå for, hvad det er. Jeg synes, det er en lidt lille sag at rejse det spørgsmål på, om der sker en kulturel tilbagegang i Danmark.

De mange øvrige spørgsmål, som bl. a. blev stillet fra retsforbundets side med hensyn til, hvilke myndigheder der skal give tilskud — også fremskridtspartiets ordfører var inde på det — er jo noget, man naturligt kan drøfte i udvalget, men jeg vil blot stilfærdigt have lov at sige: vi får inden for få måneder en betænkning; jeg tror, det vil være en fordel for arbejdet, at vi også tager de oplysninger, som denne vil give os, med i vore overvejelser, så vi ikke bruger tiden til at gå ind i forskellige mere principielle overvejelser nu. Man er velkommen til det, men vi vil ikke kunne give svar på alt, så længe vi endnu ikke har denne betænkning foran os. Jeg vil tro, at det i udvalgsarbejdet ville være meget nyttigt, at man ventiler disse ting, og jeg har intet imod, at man stiller ekstraspørgsmål, hvis man vil det, til denne gruppe sagkyndige, der så kan vur-

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

dere det. Men at tage endelig stilling i dag ville jeg være noget betænkelig ved, når der er så kort tid til en betænkning afgives.

Jeg ville være meget taknemmelig, hvis udvalget ret hurtigt kunne nå frem til en drøftelse af denne dispositionssum, som jeg har antydnet størrelsen af; man gjorde det sidst på den måde, at ministeriet kom med et forslag til — og sendte det til udvalget — hvordan man kunne hjælpe de vanskeligt stillede museer. Det tror jeg er den mest påtrængende opgave.

I øvrigt takker jeg for den stort set meget velvillige tilslutning.

Ib Christensen (DR):

Jeg går ud fra, da ministeren ikke har sagt andet, at det vil være inden for det sagkyndige udvalgs kommissorium at drøfte en eventuel total nedtrapning af statstilskuddene til lokalmuseerne.

Ministeren for kulturelle anliggender (Nathalie Lind):

Jeg har ikke kommissoriets ordlyd her. Meningen med mine udtalelser var, at hvis et folketingsudvalg behandler et lovforslag, der går ud på at udskyde revisionen af en lov, som på samme tid behandles af en gruppe af sagkyndige, og dette folketingsudvalg kommer og siger til de sagkyndige: når I nu er i gang, så se også på det spørgsmål, så er det naturligt, at det sker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om Statens Kunstfond.

(Lovforslaget (nr. 29) findes i tillæg A. sp. 535, fremsættelsen i tidenden sp. 287).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Robert Pedersen (S):

Den socialdemokratiske gruppe nærer ingen betænkelighed ved at lade loven om Statens Kunstfond løbe videre i de to næste samlinger med den beløbsramme, der ligger i øjeblikket.

Børge Pedersen (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke medvirke til, at denne lov løber videre. Fremskridtspartiet har den faste overbevisning, at Statens Kunstfond er direkte kunstfjendsk. Det er centralisering på en så forfærdelig masse punkter, og er der noget, man ikke kan centralisere, er det en subjektiv vurdering af kunst. Det er det, der sker igennem Statens Kunstfond, og vi kan ikke medvirke til det. Vi vil derfor stille forslag om, at denne lov ophæves.

Formanden:

Jeg vil gerne bede de ordførere, der vil have ordet, om at melde sig.

Mette Madsen (V):

Som lovene om statstilskud til kunst- og kunstmuseer skulle også loven om Statens Kunstfond efter lovens bestemmelse have været revideret i dette folketingsår. Men også for denne lovs vedkommende foreslår ministeren af to grunde en udsættelse af revisionen. Den første begrundelse er også her den finanspolitiske stramning og tilbageholdenhed over for ny, udgiftkrævende lovgivning. Den anden begrundelse er det ønskelige i, at den nu 10 år gamle lov om Statens Kunstfond tages op til ny vurdering.

Den debat, der med mellemrum har været ført om kunstfonden i bredere kredse af befolkningen, må selvsagt give anledning til overvejelser. Det har hele tiden stået klart, at administrationen af en lovgivning på et område som dette ville blive fulgt med særlig interesse i offentligheden, fordi der altid vil herske divergerende opfattelser af kunstneriske begreber.

Da loven om Statens Kunstfond i 1964 var til første behandling, udtalte venstres ordfører, fru Helga Pedersen, at venstre var positiv over for ønsket om at støtte og opmuntre kunstnerisk produktion og over for ønsket om gennem bevillinger at bevise